

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13259/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... – ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Зрењанин, кога заступа Правобранилаштво града Зрењанин, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3120/22 од 08.02.2023. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3120/22 од 08.02.2023. године у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3120/22 од 08.02.2023. године у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 301/2022 од 12.10.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине на непокретностима које се ближе одређене у овом ставу изреке, што су тужиоци дужни признати и трпети да се тужени након правноснажности пресуде укњижи са тим правом у катастру. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцима укупно 415.830,00 динара (тужиљи АА 242.150,00 динара, а тужиоцу ББ 173.680,00 динара) са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно исплати 99.488,00 динара (на име накнаде трошкова поступка) са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3120/22 од 08.02.2023. године, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је у процесном односу тужиље АА и туженог одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је тужиоцу ББ снижен досуђени износ парничних трошкова на 41.173,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је преиначена одлука о трошковима поступка, тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију због потребе уједначавања судске праксе (члан 404. Закона о парничном поступку).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, тужиоци су изјавили посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима поступка. Одлука о захтеву странке за накнаду трошкова поступка је по својој процесноправној природи решење чак и када је садржано у пресуди и доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Сходно томе, ради се о примени процесног, а не материјалног права, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сходно изнетом, применом члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Дакле, условљена је имовинским цензусом за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, то њихова ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка не утиче на дозвољеност ревизије, која се у овом случају не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић